

[Video] Nosaltres contra la repressió

15MBCN/ASSEMBLEA SUPORT REPRESSALIADES DEL 29M :: 26/04/2012

Manifiesto de la asamblea de apoyo a las personas represalias del 29M.

Manifest de l'assemblea de suport a les persones represaliades del 29M. Barcelona, 21 d'abril de 2012.

Nosaltres, amb aquest comunicat, hem vingut a manifestar un posicionament col·lectiu. Una presa de posició que sabem que pot ser incòmoda, que ens genera dubtes i incerteses, però que sabem rotundament compromesa amb les que són la nostra gent. Nosaltres, superant les pors i els discursos fàcils, hem vingut a parlar clar. Formem part de la gent precària, del 40% de joves aturades, de les desenes de famílies desnonades cada dia, dels jubilats estafats pels bancs. Formem part dels treballadors afectats per expedients de regulació, de les treballadores acomiadades, dels que no es poden pagar una sanitat mercantilitzada, de les que deixaran -o ja han deixat- de rebre qualsevol tipus de prestació social. Formem part de les treballadores domèstiques sense drets laborals, dels que estan obligats a pagar uns transports i uns serveis bàsics abusius. Som d'aquelles a qui el preu de l'habitatge ofega quotidianament, de les que veiem hipotecat el nostre futur per les retallades en l'educació. Formem part de les que emigraren buscant una vida millor, aquí; formem part de les que avui han d'emigrar buscant una vida millor, allà. Formem part d'una majoria social que està patint en la pròpia pell les conseqüències d'un espoli. Formem part d'una majoria social a qui li estan robant la vida. Nosaltres, a més, formem part dels que no es resignen a veure com mor la gent a les llistes d'espera. Que no tolera que les condicions de vida de la majoria caiguin en picat, mentre el luxe es dispara. Que no suporta veure gent dormint al carrer mentre els habitatges buits es podreixen en l'especulació. Que no entèn que les partides pressupostàries destinades a la despesa social siguin retallades sense miraments, mentre els pressupostos en armament, casa reial o església, es mantenen sense vergonya. Que no tolera que els salaris reals disminueixin, mentre els beneficis dels banquers i directius es sobredimensionen de forma insultant. Nosaltres formem part de totes aquelles que pateixen la dictadura econòmica dels mercats, i de la genuflexió miserable que li reten els polítics; però també formem part d'aquesta nova i profunda col·lectivitat que ha dit prou. Nosaltres, així, formem part d'aquesta col·lectivitat digna i multitudinària que s'ha alçat en milers de places d'arreu, que ha manifestat un desig enorme de canvi, que ha intentat aturar l'espiral de bogeria a que ens estan sotmetent aquells que governen pels mercats. Hem intentat aturar la corrupció política, mitigar les desigualtats socials, situar les persones per sobre de l'economia. Hem alçat les nostres mans i les nostres veus, hem intentat refundar la societat de forma solidària, hem intentat crear un nou vincle social. Hem fet el que hem pogut. Lamentablement, entre totes i tots hem sigut incapaces de frenar el malson. Encara -i diem encara- no hem tingut prou intel·ligència ni prou força. I, malauradament, els que sí que tenen la força han desoït completament els desitjos i necessitats de la nova col·lectivitat. I han seguit aplicant les dosis de dolor de l'ajust estructural. I han castigat amb duresa a les que aixecaven les mans i les paraules. I han insultat la possibilitat del naixement d'una nova dignitat. Aquests són els motius que fan que avui esclati el conflicte social. Avui esclata la ràbia, la desesperació, la impotència, el dolor acumulat, la falta d'esperança mastegada en

silenci. I esclata en dies com la vaga general del 29M. I esclatarà sempre i quan no es resolguin les causes que fan néixer la ràbia. Volem dir que ens agradaria que les coses fossin d'una altra manera. Sobretot perquè és la nostra gent qui, en aquestes ocasions, s'endú la pitjor part. Les vides trencades per la repressió són les vides trencades de la nostra gent. Aquestes són les ruptures que, de lluny, ens han de preocupar per sobre de les altres. Per tant, ens agradaria que les coses fossin d'una altra manera. Que la majoria social, multitudinària i creativa, transformés d'arrel les causes del malestar. Aquesta és la nostra voluntat i responsabilitat, i és la voluntat i la responsabilitat dels centenars de persones que han estat torturades, detingudes, represaliades i empresonades en els darrers mesos d'aquesta crisi social. No obstant, no sembla ser aquesta la voluntat dels qui governen. Les reformes penals, la criminalització de qualsevol forma de lluita, ens situa en un carreró sense sortida. Però nosaltres seguirem. Aturarem la repressió. Alliberarem els i les companyes empresonades. Els amnistiem. I condemnem als que ens condemnen a una vida de precarietat i submissió. I condemnem als que ens condemnen a la pobresa i a la falta de llibertat. I condemnem als que ens condemnen al conflicte social. Solidaritat i suport mutu a tota aquella gent que, com nosaltres, pateix l'ajust estructural capitalista i les retallades socials de CiU i PP. Solidaritat i suport mutu amb totes les companyes i companys que, lluny de veure passivament com la seva vida és destruïda per la dictadura dels mercats, es comprometen a fons per a crear, amb la lluita comuna, una nova col·lectivitat lliure, digna i solidària.

<https://ppcc.lahaine.org/video-nosaltres>